د روت کِتاب

د اِلی‌مَلِک د خاندان موآب ته تلل

۱-۲ ډېر پخوا، چې کله قاضيانو په بنى اِسرائيلو حکومت کولو نو په هغه مُلک کښې قحط راغلو. يو سړے اِلی‌مَلِک،
چې افراتے وو، هغه د يهوداه په بيت‌لحم کښې اوسېدو، د خپلې ښځې نعومى او د دوو زامنو محلون او کِليون سره موآب ته
د څۀ وخت دپاره لاړو. دوئ لا هلته اوسېدل ۳ چې اِلی‌مَلِک مړ شو، نو نعومى د دوو زامنو سره يواځې پاتې شوه، ۴ نو
هغوئ د موآبى ښځو عرفه او روت سره ودونه وکړل. تقريباً لس کاله وروستو ۵ محلون او کِليون هم مړۀ شول، او
نعومى بېخى يواځې پاتې شوه، چې نۀ يې خاوند وو او نۀ زامن.

د نعومى او روت بيت‌لحم ته واپس راتلل

۶ څۀ وخت وروستو نعومى خبر شوه چې مالِک خُدائ خپلو خلقو ته د فصلونو نعمت ورکړو، هغه د اِنږوريانو سره د
موآب نه تللو ته تياره شوه. ۷ دوئ يو ځائ يهوداه ته واپس روانې شوې، خو په لاره کښې ۸ نعومى هغوئ ته ووئيل،
"تاسو کور ته واپس لاړې شئ او د خپلو ميندو سره اوسېږئ. مالِک خُدائ دې په تاسو مهربانه وى لکه څنګه چې تاسو په
ما او زما په مړو زامنو مهربانه وئ. ۹ او مالِک خُدائ دې وکړى چې تاسو دواړه بيا وادۀ شئ او خپل کورونه آباد
کړئ." نو نعومى هغوئ رخصتولو دپاره ښکلې کړې. خو هغوئ په ژړا شوې ۱۰ او هغوئ هغې ته ووئيل، "نه، مونږ به تا
سره ستا مُلک ته ځُو." ۱۱ نعومى په جواب کښې ورته ووئيل، "زما لوڼو، تاسو واپس لاړې شئ، تاسو ما سره ولې تلل
غواړئ؟ په دې خيال چې زما به بيا زامن وشى او هغوئ به تاسو وادۀ کړى؟ ۱۲ واپس خپلو کورونو ته لاړې شئ، زۀ ډېره
بوډۍ او د بيا وادۀ کېدو نۀ يم. کۀ چرې زۀ داسې وګڼم چې تر اوسه څۀ اُميد شته، نو کۀ نن شپه وادۀ هم شوم او زما زامن
وشول، ۱۳ تاسو به د هغوئ د غټېدو اِنتظار کوئ څۀ؟ دا به تاسو د بل چا سره د ودېدو نه ايساروى څۀ؟ نه، زما لوڼو،
تاسو ته پته ده چې دا نۀ شى کېدے. مالِک خُدائ زما مل نۀ دے، په تاسو زما زړۀ سوزى." ۱۴ دوئ بيا په ژړا شوې.
عرفه په مخه ښه وئيلو دپاره خواښې ښُکله کړه او واپس کور ته لاړه، خو روت د هغې لمن نيولې وه. ۱۵ نو نعومى هغې ته
ووئيل، "اے روت، ستا يور خپلو خلقو او د هغوئ معبودانو له لاړه. هغې پسې واپس کور ته لاړه شه." ۱۶ خو روت ورته
ووئيل، "ما د ځان نه مۀ شړه، ما ته مۀ وايه چې درنه ايساره شم. چې چرته ځې، هلته به ځم، چې چرته اوسې، هلته به
اوسم. ستا خلق به زما خلق وى، او ستاسو خُدائ پاک به زما خُدائ پاک وى. ۱۷ چې چرته مرې، هلته به مرم، چې چرته
ښخېږې هلته به ښخېږم. مالِک خُدائ دې ما ته په قهر شى کۀ د مرګ نه بغير په بل څۀ ستا نه جدا شم." ۱۸ کله چې
نعومى ته پته ولګېده چې روت د تلو کلکه اراده کړې ده، نو هغې نور څۀ ورته ونۀ وئيل. ۱۹ دوئ مزل کولو چې بيت‌لحم ته
ورسېدې. د هغوئ په رسېدو، د ښار ټول خلق د هغوئ په ننداره شول، او ښځو ووئيل، "دا په رښتيا نعومى ده؟" ۲۰ هغې
ووئيل، "ما ته نعومى مۀ وايئ، ما ته ماره وايئ، ځکه چې قادر خُدائ زما ژوند تريخ کړے دے. ۲۱ زۀ بختوره لاړم، خو
مالِک خُدائ تش لاس سپېره راولېږلم. ما ته ولې نعومى وايئ، چې قادر خُدائ زۀ غورزولې يم. او هغۀ په سختئ کښې اچولې
يم؟" ۲۲ نو داسې، نعومى د خپلې موآبۍ اِنږور روت سره د موآب نه واپس راغله. د اوربشو لَو شروع وو، چې دوئ
بيت‌لحم ته ورسېدلې.

د روت د بوعز په پټی کښې کار کول

۲ ۱ د نعومی يو رشته‌دار وو چې نوم يې بوعز وو، دا يو مالدار او مشر سړے وو، کوم چې د هغې د خاوند اِلی‌مَلِک د
خاندان نه وو. ۲ يوه ورځ روت نعومی ته ووئيل، "ما پرېږده چې پټو ته لاړه شم چې د لَوګرو نه پاتې شوی وَږی راټول
کړم. زما يقين دے چې څوک به مې د ځان سره پرېږدی." نعومی ورته ووئيل، "ځه لورې، لاړه شه." ۳ روت پټو ته لاړه
او لَوګرو پسې وروستو پاتې شوی وَږی يې راټولول. نو داسې وشول چې هغه د بوعز په پټی کښې وه. ۴ په دې کښې بوعز
په خپله د بيت‌لحم نه راغلو. او لَوګرو ته يې سلام وکړو، او ورته يې ووئيل، "مالِک خُدائ مو مل شه." او هغوئ په جواب
کښې ووئيل، "مالِک خُدائ دې بختور کړه." ۵ بوعز د لَوګرو مشر نه تپوس وکړو، "دا ځوانه ښځه څوک ده؟" ۶ مشر
جواب ورکړو، "دا ځوانه ښځه د نعومی سره د موآب نه راغلې ده. ۷ هغې ما ته ووئيل چې ما په لَوګرو پسې پاتې شوو
وږو راټولولو ته پرېږده. هغه د سحر وختی نه تر اوسه پورې کار کوی او د لږې لحظې دپاره دالان لاندې دمې ته کښېناسته."
۸ بيا بوعز روت ته ووئيل، "زما خبره واوره، د دې پټی نه بغېر بل ځائ کښې وَږی مۀ ټولوه، دلته د ښځو سره يو ځائ
اوسه، ۹ سړو ته ګوره چې چرته هغوئ لو کوی نو په هغوئ پسې شاته ښځو سره کار کوه. ما خپلو سړو ته وئيلی دی
چې هغوئ تا نۀ تنګوی. هر کله چې تۀ تږې شې، نو د هغې منګو نه اوبۀ څښه چې دوئ ډک کړی دی." ۱۰ روت د عزت نه
پړمخې په زمکه پرېوته، او بوعز ته يې ووئيل، "زۀ ولې ستاسو په نظر کښې درنه يم؟ تاسو ولې په ما مسافرې دومره مِهربانه
يئ؟" ۱۱ بوعز ووئيل، "زۀ د هر څۀ نه خبر يم چې تا د خاوند د مرګ نه پس د خواښې څومره خِدمت کړے دے. ما ته پته
ده چې تا څنګه مور پلار او خپل مُلک پرېښودو او هغه خلقو له راغلې چې تا مخکښې نۀ پېژندل. ۱۲ مالِک خُدائ دې تا له
د دې بدل درکړی. مالِک خُدائ دې تا له پوره اجر درکړی، کوم چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے، چې ورته د پناه دپاره
راغلې يې." ۱۳ روت ورته ووئيل، "نېکه، تۀ په ما ډېر مِهربانه يې. ستاسو نرمو خبرو زۀ په آرام کړې يم، سره د دې چې زۀ
ستاسو د وينځې برابره هم نۀ يم." ۱۴ د خوراک په وخت بوعز روت ته ووئيل، "روټۍ واخله، او دا سرکې سره وخوره."
نو هغه د لَوګرو سره کښېناسته، او بوعز څۀ وريتې دانې هم هغې له ورکړې. هغې دومره وخوړه چې پرېې ښۀ مړه شوه، او
څۀ خوراک پاتې هم شو. ۱۵-۱۶ کله چې هغه وَږو ټولولو له ورغله، بوعز لَوګرو ته حُکم وکړو، "پرېږدئ چې هغه وَږی هم
راټول کړی چرته چې ګېډۍ پرتې دی، او هغه ببخی مۀ منع کوئ. د دې نه علاوه، څۀ وَږی د ګېډو نه ورله راوباسئ چې هغه
يې راټول کړی." ۱۷ نو روت تر ماښامه پورې په پټی کښې وَږی راټولول، کله چې هغې دا ټول وټکول، تقريباً اتۀ سيره وُو.
۱۸ نو هغې دا ښار ته يوړل او خواښې ته يې وښودل چې هغې څومره راټول کړی دی. او د هغې د خوراک نه پاتې شوې
وريتې دانې يې هم هغې له ورکړې. ۱۹ نعومی د هغې نه تپوس وکړو، "تا نن دا دومره وَږی چرته نه راټول کړی دی؟ تا د چا
په پټی کښې کار کولو؟ هغه سړے دې بختور شی چې ستا خيال يې وساتلو." نو روت نعومی ته ووئيل چې، "نن ما د چا په
پټو کښې کار کولو د هغه سړی نوم بوعز دے." ۲۰ نعومی ووئيل، "مالِک خُدائ دې بوعز بختور کړی. مالِک خُدائ
همېشه د مړو او ژوندو سره وعدې پوره کوی." هغې دا هم ووئيل چې، "هغه سړے زمونږ نزدې رشته‌دار دے، هغه زمونږ د
خيال ساتلو ذمه وار دے." ۲۱ بيا روت ووئيل، "د دې نه ښۀ خبره دا ده، چې هغۀ ما ته ووئيل چې د لَوګرو د کار تر
ختمولو پورې وَږی راټولوه." ۲۲ نعومی روت ته ووئيل، "آو لورې، دا به ډېره ښۀ وی چې د بوعز په پټو کښې د ښځو سره
کار کوې. کۀ چرې تۀ د بل چا پټو ته لاړې نو څوک به لاس درواچوی." ۲۳ نو روت د هغوئ سره کار کولو او وَږی يې
راټولول، تر هغې پورې چې ټول غنم او اوربشې ورېبلے شوې. او د خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت د بوعز په درمند کښې کار کول

٣ ١ څۀ وخت وروستو نعومي روت ته ووئيل، "زۀ به خامخا ستا دپاره خاوند لټوم، چې ستا خپل کور آباد شی. ٢ دا
ياد ساته چې بوعز، د چا د ښځو سره چې تا کار کولو، هغه زمونږ رشته‌دار دے. اوس دا خبره واوره، هغه به نن شپه په
درمند کښې اوربشې بادوی. ٣ نو ولامبه، عطر ولګوه، او د ټولو نه ښې جامې واچوه. او بيا لاندې درمند ته لاړه شه، خو
چې هغۀ ته دا پته ونۀ لګی چې تۀ هلته يې تر هغې پورې چې هغۀ خوراک څښاک ختم کړے نۀ وی. ٤ تۀ ورته ګوره چې
هغه چرته څملی، چې کله هغه اودۀ شی، نو لاړه شه او د هغۀ نه څادر اوچت کړه او ورسره اوده شه. نو هغه به تا ته ووائی
چې تۀ به څۀ کوې." ٥ روت ووئيل، "زۀ به هم هغه شان وکړم لکه څنګه چې تا ما ته ووئيل." ٦ نو روت درمند ته لاړه
او څنګه خواښې ورته وئيلی وُو هم هغه شان يې وکړل. ٧ کله چې بوعز خوراک څښاک ختم کړو، نو هغه ښۀ په
سور کښې وو. هغه د اوربشو ډېرى له لاړو او څملاستو. روت غلې غلې ورغله، څادر يې ترې اوچت کړو او هغۀ سره اوده
شوه. ٨ هغه د شپې ناڅاپه راويښ شو، په بل مخ واوړېدو، نو حېران شو چې هغۀ سره يوه ښځه اوده ده. ٩ هغۀ ترې
تپوس وکړو، "تۀ څوک يې؟" هغې جواب ورکړو، "زۀ روت يم، ستا د پښو خاوره، په ما نظر وکړه، ځکه چې تۀ زما نزدې
رشته‌داره يې." ١٠ هغۀ ووئيل، "مالِک خُدائ دې بختوره کړه. تۀ اوس د هغې نه هم لويه وفادارى ښائې چې تا د خواښې
دپاره څۀ کړې وُو. تا کولے شول چې يو ځوان سړے دې خوښ کړے وے، مالدار يا غريب، خو تا داسې ونۀ کړل. ١١
خو روت، اوس خفه کېږه مه. چې تۀ څنګه غواړې زۀ به هم هغه شان وکړم، لکه چې په ښار کښې ټولو خلقو ته پته ده، چې
تۀ يوه شريفه ښځه يې. ١٢ دا رښتيا دى چې زۀ ستا نزدې رشته‌دار يم او زۀ ستا خيال ساتم، خو دلته ستا، زما نه نزدې بل
خپل هم شته. ١٣ پاتې شپه دلته تېره کړه، او سحر به مونږ وګورو چې هغه ستا ذمه وارى اخلی يا نه. کۀ اخلی، نو ټيک ده،
او کۀ نۀ اخلی، نو زۀ بيا په ژوندى مالِک خُدائ قسم کوم چې زۀ به ستا خيال ساتم. نو اوس دلته تر سحره پورې پاتې شه."
١٤ نو هغه ورسره هلته اوده وه او د چرګ د بانګ نه مخکښې پاڅېده چې څوک يې ونۀ وينی، ځکه چې بوعز نۀ غوښتل
چې چا ته دا پته ولګی چې د هغې شپه هلته وه. ١٥ بوعز هغې ته ووئيل، "خپل څادر دلته خور کړه." او هغې هغه خور
کړو، او هغۀ هغې له تقريباً شپاړس سېره اوربشې په څادر کښې واچولې او هغه پنډ يې وربه سر کړو. او هغه ښار ته واپس
راغله. ١٦ کله چې هغه کور ته راغله، خواښې ترېنه تپوس وکړو، "لورې، څۀ چل وشو؟" نو روت هغه هر څۀ ورته ووئيل
چې بوعز د هغې دپاره کړى وُو. ١٧ روت دا هم ووئيل چې، "هغۀ ما ته وئيلی وُو چې تۀ خپلې خواښې له خالى لاسونه مۀ
ځه، نو هغۀ ما له دومره ډېرې اوربشې راکړې." ١٨ نعومي ورته ووئيل، "زما لورې اوس صبر کوه چې د دې خبرې څۀ
حل راونۀ وځی نو بوعز به تر هغې پورې په قلاره نۀ کښېنی چې نن دا مسئله حل نۀ کړی."

د بوعز روت سره وادۀ کول

٤ ١ نو بوعز د ښار په دروازه کښې د جرګې ځائ ته لاړو او هلته کښېناستو. بيا د اِلىمَلِک نزدې رشته‌دار، چې بوعز د
هغۀ په حقله وئيلی وُو، راغلو، نو بوعز ورته آواز وکړو، "زما ملګريه، دېخوا راشه، او دلته کښېنه." هغه ورَغلو او هلته
کښېناستو. ٢ بيا بوعز د ښار لس مشران راغونډ کړل او هغوئ ته يې هم ووئيل چې کښېنئ او هغوئ کښېناستل. ٣ هغۀ
رشته‌دار ته ووئيل، "اوس نعومي د موآب نه واپس راغلې ده، هغه زمونږ د رشته‌دار اِلىمَلِک پټے خرڅول غواړى، ٤ زما
خيال دا دے چې تۀ د دې په حقله خبر شې. نو بيا، کۀ دا اخستل غواړې، نو د دې ناستو کسانو په مخکښې ووايه، او کۀ نۀ
غواړې، نو هم ووايه، ځکه چې د دې اخستلو اول حق ستا دے او بيا زما." هغه سړى ووئيل، "زۀ به دا واخلم." ٥ بوعز

ووئیل، ”ډېره ښهٔ ده، کهٔ تهٔ د نعومی نه پټے اخلې نو ورسره روت هغه موآبۍ کونډه به هم اخلې، نو دا پټے به د مړی د
خاندان په میراث کښې راځی.“ ٦ هغهٔ جواب ورکړو، ”نو په دې وجه زهٔ بیا داسې نهٔ شم کولے، زهٔ خپل حق پرېږدم، کهٔ
تهٔ یې اخستل غواړې نو وا یې خله. ځکه چې د دې مطلب دا دے چې دا به زما د بچو میراث نهٔ وی. نو هم تهٔ یې واخله، زما
نهٔ دے په کار.“ ٧ په هغه ورځو کښې، د اخستلو خرڅولو او د جائیداد بدلولو، دا رِواج وو چې خرڅوونکی به خپله څپلۍ
وویستله او اخستونکی له به یې ورکړله. په بنی اِسرائیلو کښې د دې مطلب دا وو چې خبره پخه شوه. ٨ نو کله چې سړی
بوعز ته ووئیل چې، ”تهٔ پټے واخله،“ هغهٔ خپله څپلۍ وویستله او بوعز له یې ورکړه. ٩ نو بیا بوعز مشرانو او هلته نورو
کسانو ته ووئیل، ”تاسو ټول ګواه اوسئ چې ما د نعومی نه ټول څیزونه واخستل چې هغه د اِلی‌مَلِک او د هغهٔ د زامنو کِلیون
او محلون دی. ١٠ او ورسره موآبۍ روت، د محلون ښځه، زما ښځه شوه. د دې په وجه به جائیداد د مړی په خاندان کښې
پاتې شی، او دا میراث به د هغهٔ د خاندان نوم د هغهٔ په خلقو او د هغهٔ په کلی کښې ژوندے وساتی. تاسو نن د دې خبرې
ګواهان یئ.“ ١١ مشرانو او نورو کسانو ووئیل، ”آو، مونږ ګواهان یُو. مالِک خُدائ دې ستا ښځه د راحیل او لِیاه په شان
کړی، چې هغوئ د یعقوب کور آباد کړو. تهٔ دې په اِفرات کښې مالدار او په بیت‌لحم کښې مشهور شې. ١٢ او د دې ځوانې
ښځې نه چې مالِک خُدائ کوم بچی درکړی هغوئ دې ستا خاندان د فارص د خاندان په شان جوړه کړی، چې هغه د
یهوداه او تامار زوئ وو.“

د حضرت داؤد نسب‌نامه

١٣ نو بوعز د روت سره وادهٔ وکړو او کور ته یې بوتله. مالِک خُدائ هغه بختوره کړه، او هغه اُمیدواره شوه او یو زوئ یې
وشو. ١٤ ښځو نعومی ته ووئیل، ”د مالِک خُدائ ثناء ووایه چې هغهٔ تا له نن نمسے درکړو چې ستا خیال وساتی. دا هلک
دې په بنی اِسرائیلو کښې مشهور شی. ١٥ ستا اِنړور تا سره مینه کوی، هغې ستا دپاره د اوو زامنو نه ډېر څهٔ کړی دی.
اوس د هغې ماشوم پیدا شوے دے، هغه به تا له یو نوے ژوند درکړی او هغه به ستا په آخری عُمر کښې خیال ساتی.“ ١٦
نو نعومی ماشوم واخستو، سینې ته یې جُخت کړو او د هغهٔ خیال یې ساتلو. ١٧ د ګاونډ ښځو د ماشوم نوم عوبید
کېښودو. هغوئ هر چا ته وئیل، ”د نعومی کره ماشوم شوے دے.“ عوبید د یَسی پلار شو، چې هغه د داؤد پلار وو. ١٨-
٢٢ دا د فارص اولاد دے، حصرون زوئ د فارص وو، رام زوئ د حصرون، عمی‌نداب زوئ د رام، نحشون زوئ د
عمی‌نداب، سلمون زوئ د نحشون، بوعز زوئ د سلمون، عوبید زوئ د بوعز، یَسی زوئ د عوبید او داؤد زوئ د یَسی وو.

pashtobibles.org © یوسفزی ٢٠١٩